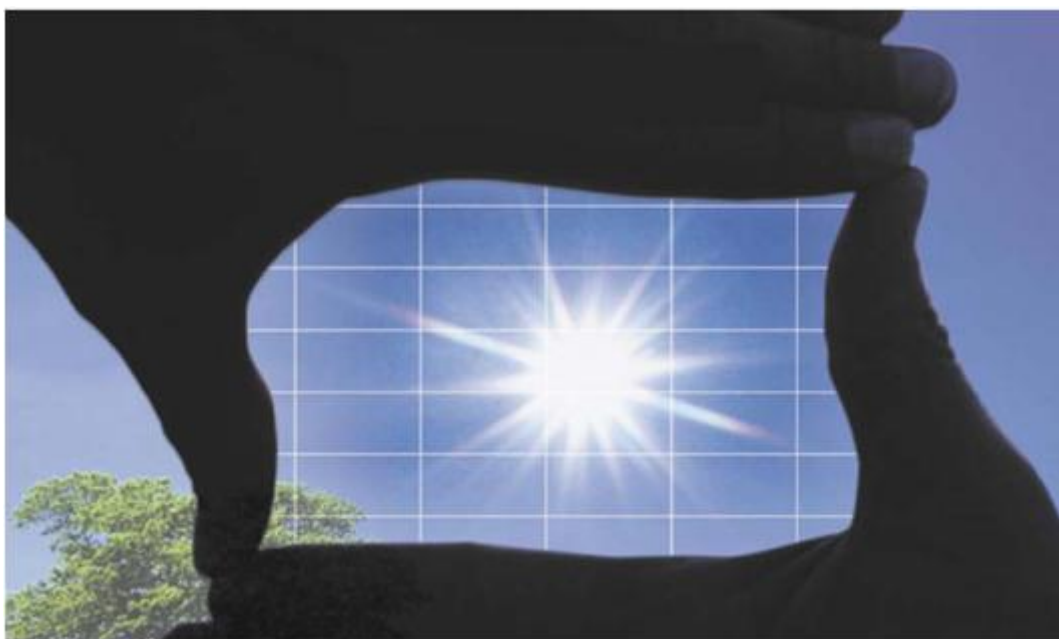

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ

Ελληνική αγορά φωτοβολταϊκών 2026-2030 Οδικός Χάρτης

Ιούλιος 2026

Περιεχόμενα

Εισαγωγή.....	3
Που βρισκόμαστε σήμερα;	3
Πέραν του εθνικού στόχου	4
Που οφείλεται η επιτυχία των φωτοβολταϊκών;	4
Ανάπτυξη ανά κατηγορία	5
Ανεκτέλεστα και εν δυνάμει έργα.....	6
Εξηλεκτρισμός της οικονομίας.....	6
Σενάρια ανάπτυξης της αγοράς ως το 2030	8
Αποθήκευση ενέργειας.....	9
Προτεραιότητες για την επόμενη πενταετία	10
Η θεσμική θωράκιση της αυτοκατανάλωσης και των Ενεργειακών Κοινοτήτων	11
Μέτρα για εμπορικούς φωτοβολταϊκούς σταθμούς	14
Συμβάσεις επί της διαφοράς (CfDs)	14
Ευέλικτοι όροι σύνδεσης.....	15
Μηχανισμός αντιστάθμισης και περικοπές.....	15
Υπηρεσία μιας στάσης για την αδειοδότηση	16
Υποχρεωτική εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σε κτίρια.....	16
Ανακύκλωση φωτοβολταϊκών	17

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ
Φειδίου 11, 10678 Αθήνα
Τ. 2019577470
Ε. info@helapco.gr
www.helapco.gr

Εισαγωγή

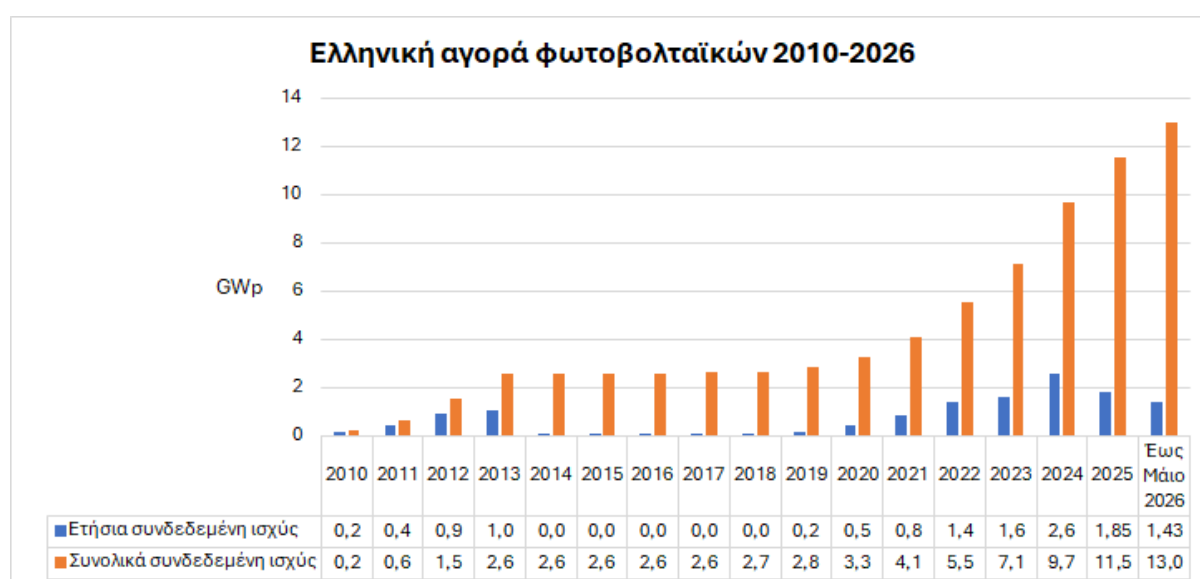
Η ελληνική αγορά φωτοβολταϊκών έχει γνωρίσει μια εντυπωσιακή ανάπτυξη την τελευταία 15ετία και από μια αγορά των λίγων κιλοβάτ ετησίως στις αρχές του αιώνα, έχει αναδειχτεί σε παγκόσμιο πρωταθλητή με πολλά γιγαβάτ έργων τα τελευταία χρόνια. Έτσι σήμερα αντιστοιχούν 1,25 εγκατεστημένα κιλοβάτ φωτοβολταϊκών ανά κάτοικο, ενώ η χώρα μας έφτασε να καταλαμβάνει τη 2^η θέση στην Ευρώπη και την 3^η παγκοσμίως σε ότι αφορά τη συμμετοχή των φωτοβολταϊκών στην εγχώρια ηλεκτροπαραγωγή. **Στόχος τώρα είναι τα 2 kWp ανά κάτοικο ως το 2030.**

Η επόμενη πενταετία θα είναι ιδιαίτερα κρίσιμη για την περαιτέρω ανάπτυξη της αγοράς αλλά και τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, ώστε η όποια ανάπτυξη να γίνει με βιώσιμο τρόπο. Νέες προκλήσεις ανοίγονται μπροστά μας και η αγορά δεν μπορεί να επαναπαυτεί στις προηγούμενες επιτυχίες της.

Αυτός ο Οδικός Χάρτης φιλοδοξεί να δώσει απαντήσεις στις νέες προκλήσεις και να δώσει μια ρεαλιστική αποτίμηση του μέλλοντος της αγοράς φωτοβολταϊκών στην Ελλάδα την επόμενη πενταετία. Ρεαλιστική, διότι δεν βασίζεται σε ευχολόγια, αλλά σε θεμελιώδη μεγέθη της αγοράς, η οποία, υπό συνθήκες, μπορεί να συνεχίσει να πρωταγωνιστεί στα ενεργειακά δρώμενα της χώρας.

Που βρισκόμαστε σήμερα;

Τα φωτοβολταϊκά είναι μακράν η κυρίαρχη ενεργειακή τεχνολογία σε ότι αφορά την εγκατεστημένη ισχύ **με υπερδιπλάσια μεγαβάτ σε σχέση με τα αιολικά και 1,5 φορές περισσότερα μεγαβάτ απ' ότι όλοι οι συμβατικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής με ορυκτά καύσιμα.** Σε ότι αφορά την παραγόμενη ενέργεια από ΑΠΕ, το 2025 τα φωτοβολταϊκά παρήγαγαν, για πρώτη φορά, περισσότερη ενέργεια από τα αιολικά, κατακτώντας την πρώτη θέση μεταξύ των ΑΠΕ.

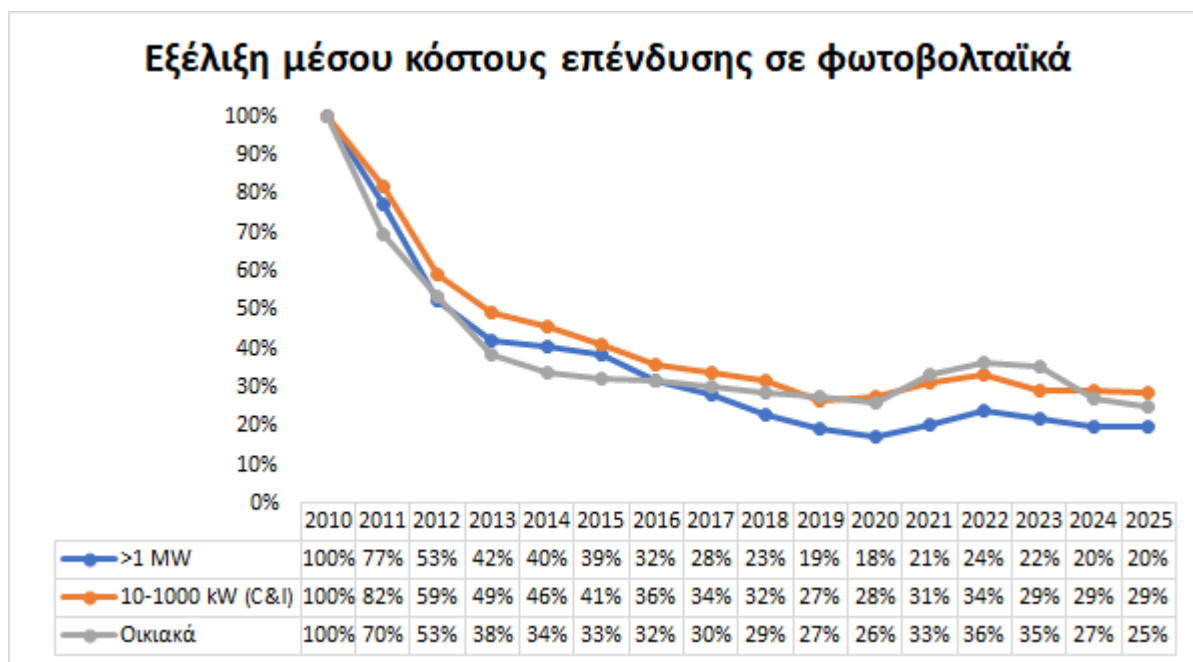

Πέραν του εθνικού στόχου

Το Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα (ΕΣΕΚ) έχει θέσει ένα ενδεικτικό στόχο η συνολικά εγκατεστημένη ισχύς φωτοβολταϊκών να είναι 13,5 GW ως το 2030. Ο στόχος αυτός αναμένεται να ξεπεραστεί ήδη από το 2026. Η δυναμική των φωτοβολταϊκών υποτιμάται, τόσο στη χώρα μας, όσο και διεθνώς. Τα φωτοβολταϊκά είναι η μόνη τεχνολογία ΑΠΕ που όχι μόνο θα πιάσει τους στόχους του ΕΣΕΚ, αλλά θα τους υπερβεί κατά πολύ. Επιπλέον, δεδομένου ότι οι λοιπές τεχνολογίες υπολείπονται των στόχων που έχουν τεθεί ως το 2030, **τα φωτοβολταϊκά μπορούν να εγγυηθούν ότι η χώρα θα πετύχει τους συνολικούς στόχους απανθρακοποίησης της ηλεκτροπαραγωγής.**

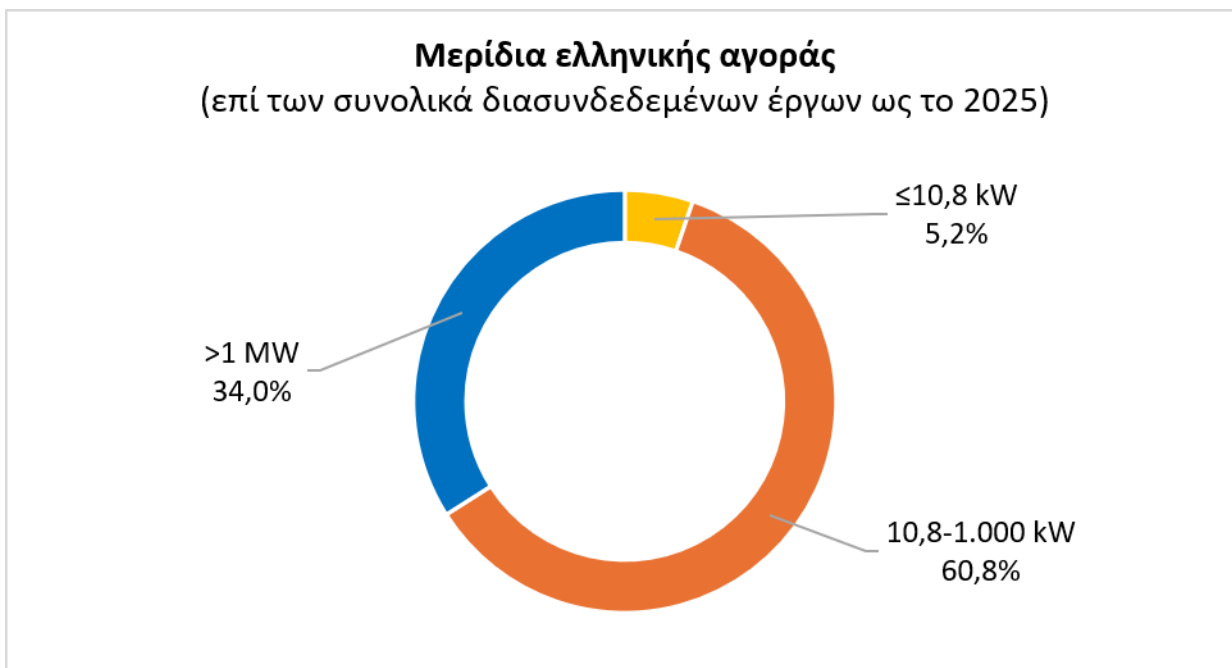
Που οφείλεται η επιτυχία των φωτοβολταϊκών;

Η επιτυχία των φωτοβολταϊκών οφείλεται στη δραστική μείωση του κόστους, στην ευκολία εγκατάστασης, στην ευελιξία στις εφαρμογές και στη δυνατότητα συμμετοχής ακόμη και μικρών παικτών (και όχι μόνο μεγάλων εταιριών) στην ενεργειακή μετάβαση. Και φυσικά σε ένα θεσμικό πλαίσιο το οποίο, αν και απέχει από το να είναι πλήρες, έχει βοηθήσει μέχρι τώρα στην ανάπτυξη της αγοράς.

Ανάπτυξη ανά κατηγορία

Σε αντίθεση με τις βορειοευρωπαϊκές χώρες όπου ένα μεγάλο ποσοστό εγκαταστάσεων αφορούσε συστήματα επί στεγών, στην Ελλάδα (όπως και σε άλλες χώρες του ευρωπαϊκού νότου) κυριάρχησαν τα συστήματα επί εδάφους. Επί σειρά ετών την μεγαλύτερη ισχύ συνεισέφεραν τα μεσαίας κλίμακας φωτοβολταϊκά (μικρότερα από 1 MWp), ενώ μόλις πρόσφατα άρχισαν να αναπτύσσονται τα μεγαλύτερης ισχύος συστήματα καθότι έχουν πλέον ωριμάσει αδειοδοτικά πολλά μεγάλα έργα.

Ανεκτέλεστα και εν δυνάμει έργα

Σύμφωνα με τα τελευταία δημοσιευμένα λεπτομερή στοιχεία (Απρίλιος 2026), σε επίπεδο **ΑΔΜΗΕ** υπήρχαν 15.225 MW συνδεδεμένα ή με όρους σύνδεσης έργα φωτοβολταϊκών. Από αυτά, 5.196 MW ήταν ήδη συνδεδεμένα, ενώ υπήρχαν επιπλέον **10.029 MW με οριστική προσφορά όρων σύνδεσης**.

Αυτά κατανέμονταν ως εξής:

Ισχύς	Αριθμός έργων	Συνολικά MW
Μικρότερα του 1 MW	1.506 (εκ των οποίων 677 ανήκουν σε Ενεργειακές Κοινότητες)	1.220 (εκ των οποίων 625 MW ανήκουν σε Ενεργειακές Κοινότητες)
1-10 MW	136	817
10-50 MW	87	1.942
50-100	20	1.526
Μεγαλύτερα των 100 MW	21	4.524

Αντιστοίχως, σε επίπεδο **ΔΕΔΔΗΕ**, πέραν των 7.650 MW συνδεδεμένων, υπήρχαν επιπλέον 350 MW με σύμβαση σύνδεσης. Σε αυτά θα πρέπει να προστεθούν τα εξής εν δυνάμει έργα:

- ~2.000 MW από το επιπλέον περιθώριο σε υποσταθμούς (10 MW ανά υποσταθμό) για αυτοπαραγωγή (άρθρο 97 ν.4951/2022)
- ~725 MW από προσθήκη/αντικατάσταση μετασχηματιστών έως το τέλος του 2026 (βάσει προγραμματισμού του ΔΕΔΔΗΕ)
- ~1.400 MW από αύξηση ορίου βραχυκύκλωσης ως 2030 (βάσει προγραμματισμού του ΔΕΔΔΗΕ).

Βάσει του ν.4951/2022, τα διαθέσιμα περιθώρια υποδοχής ισχύος σταθμών Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. που προκύπτουν ανά υποσταθμό (Υ/Σ) ή ανά μετασχηματιστή υψηλής τάσης/μέσης τάσης (ΥΤ/ΜΤ), χωρίς να συνυπολογίζεται σε αυτά η ισχύς των δέκα μεγαβάτ (10 MW) διατίθενται για την εγκατάσταση σταθμών Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. αυτοπαραγωγών, καθώς και σταθμών αποθήκευσης σε ποσοστό εξήντα τοις εκατό (60%).

Δυνητικά λοιπόν έχουμε συνολικά 27.000 MW φωτοβολταϊκών ως το 2030. Τα ανεκτέλεστα και εν δυνάμει έργα είναι περίπου 14.000 MW εκ των οποίων 5.000 MW μικρά έργα (<1 MW).

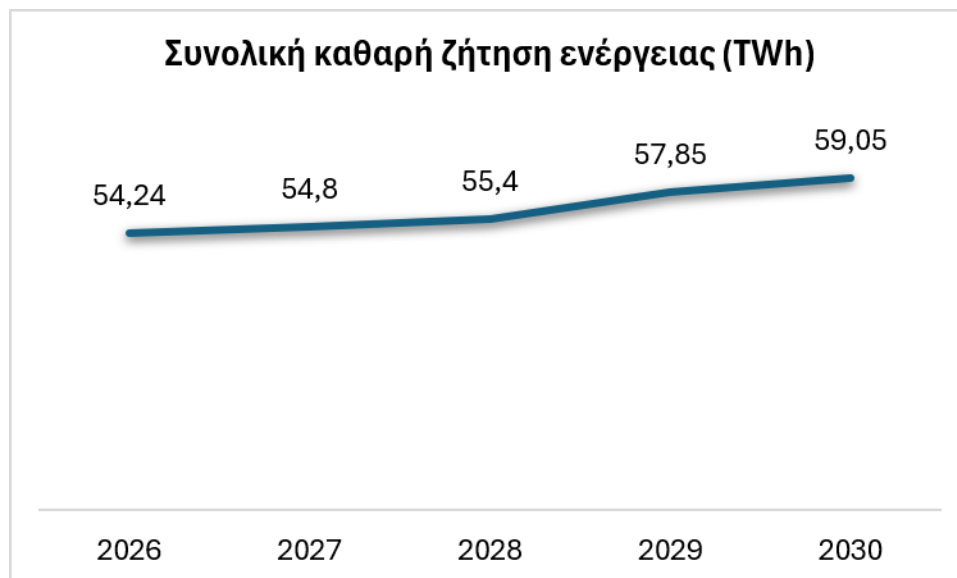
Αρκετά από τα έργα αυτά δεν θα υλοποιηθούν για μια σειρά από λόγους. Και έτσι όμως παραμένει ένας σημαντικός αριθμός ανεκτέλεστων έργων.

Εξηλεκτρισμός της οικονομίας

Προκειμένου να επιτευχθούν οι κλιματικοί στόχοι της χώρας, επιβάλλεται ο εξηλεκτρισμός διαφόρων χρήσεων στις μεταφορές, τον κτιριακό τομέα, τη βιομηχανία. Ο ρυθμός εξηλεκτρισμού στη χώρα μας είναι χαμηλός και πρέπει να αυξηθεί. Ο εξηλεκτρισμός θα βοηθήσει να αυξηθεί η

ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας, αντισταθμίζοντας εν πολλοίς την παρατηρούμενη μείωσή της τα τελευταία χρόνια, τόσο λόγω αύξησης της ενεργειακής απόδοσης όσο και της οικονομικής κρίσης.

Οι εκτιμήσεις του ΑΔΜΗΕ (Σεπ. 2024) για τη συνολική καθαρή ζήτηση ενέργειας ως το 2030 δίνονται παρακάτω:

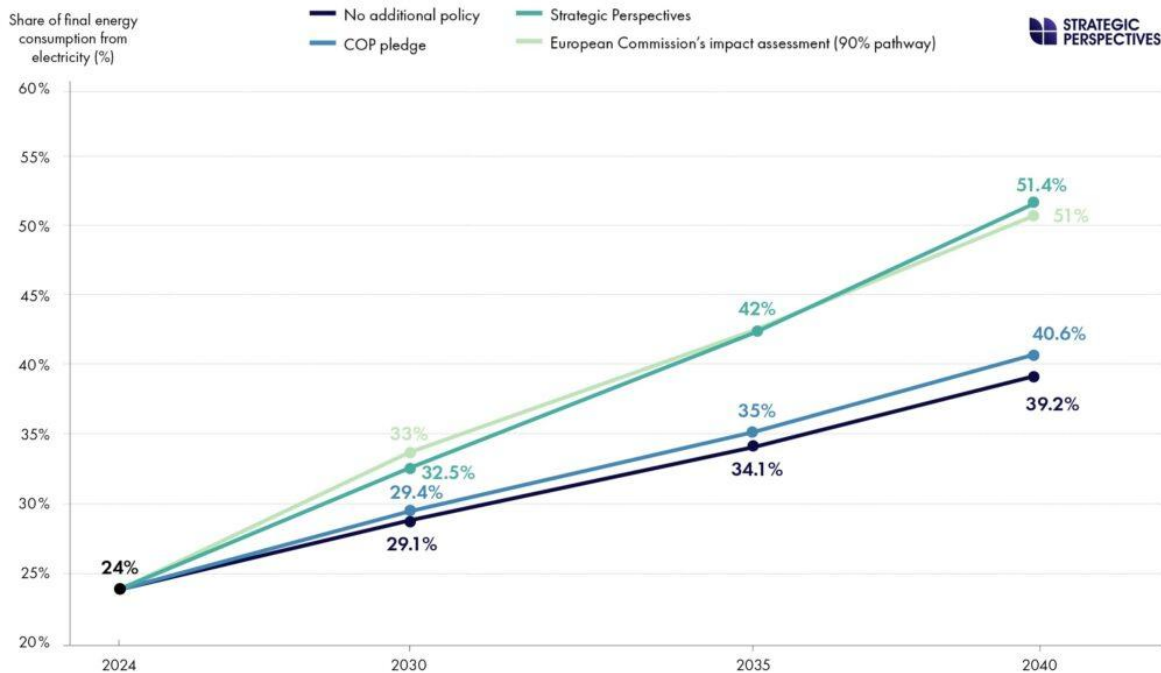
Αντίστοιχα σενάρια για την ζήτηση έχει τρέξει ο ΔΕΔΔΗΕ. Στα σενάρια αυτά συνυπολογίζει την αύξηση της ηλεκτροκίνησης (με βάση τα σενάρια του ΕΣΕΚ), τις νέες ανάγκες των υποδομών μεγάλης ισχύος (εξηλεκτρισμός λιμένων, ανάγκες ΒΙΠΕ, Data Centers, βιομηχανία, κ.λπ.).

Σε σχέση με τις αντλίες θερμότητας, ο Μακροχρόνιος Σχεδιασμός για το 2050 του ΥΠΕΝ προβλέπει ότι το πλήθος των κατοικιών που αναμένεται να αναβαθμιστεί ενεργειακά με αντλίες θερμότητας μέχρι το 2030 ανέρχεται σε 430.000 κατοικίες, ενώ το αντίστοιχο πλήθος των κτιρίων του τομέα υπηρεσιών ανέρχεται σε 170.000 κτίρια. Δεδομένου ότι το Κοινωνικό Κλιματικό Ταμείο προβλέπει πόρους για εγκατάσταση 170.000 αντλιών θερμότητας σε κατοικίες, η παραπάνω εκτίμηση ίσως είναι υπερβολικά αισιόδοξη. Το ίδιο απογοητευτικός είναι και ο ρυθμός διείσδυσης της ηλεκτροκίνησης στη χώρα μας, αφού ο άτυπος στόχος για 100.000 φορτιστές έως το 2030, έπεσε πρόσφατα στις 25.000.

Η ΕΕ, αναγνωρίζοντας τον ρόλο του εξηλεκτρισμού έχει θέσει ως στόχο το 32% της τελικής κατανάλωσης ενέργειας να προέρχεται από ηλεκτρισμό ως το 2030, ποσοστό που αυξάνει σε 42% ως το 2040 και σε 50% το 2050. Σε παγκόσμιο επίπεδο έχει προταθεί ποσοστό εξηλεκτρισμού 35% ως το 2035 (από 21% σήμερα ως μέσο όρο) και 40% ως το 2040.

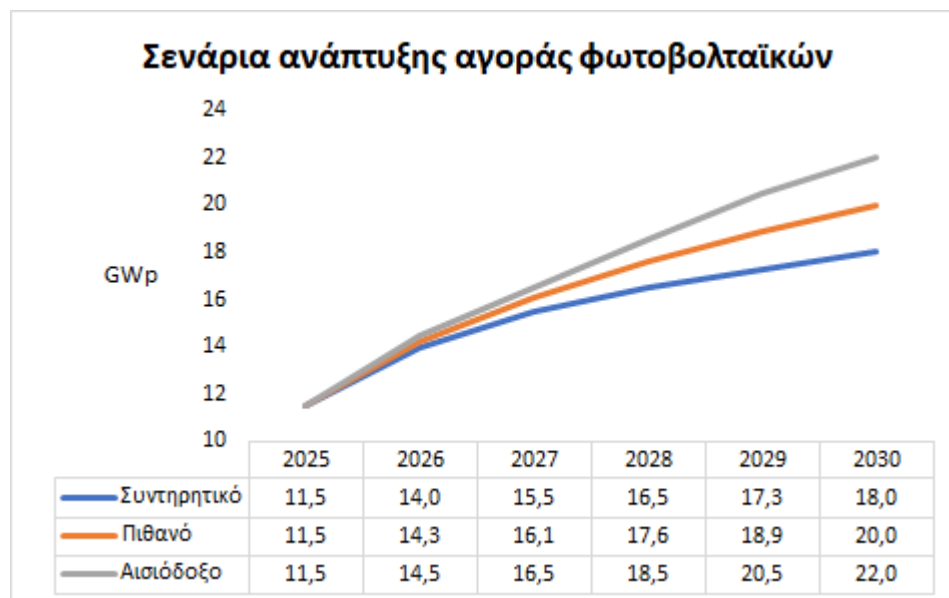
Αν και το ΕΣΕΚ κάνει πολλές αναφορές στην ανάγκη εξηλεκτρισμού της οικονομίας εν τούτοις δεν θέτει ένα συνολικό στόχο για το 2030 ή και αργότερα.

EU electrification pathways towards 2040

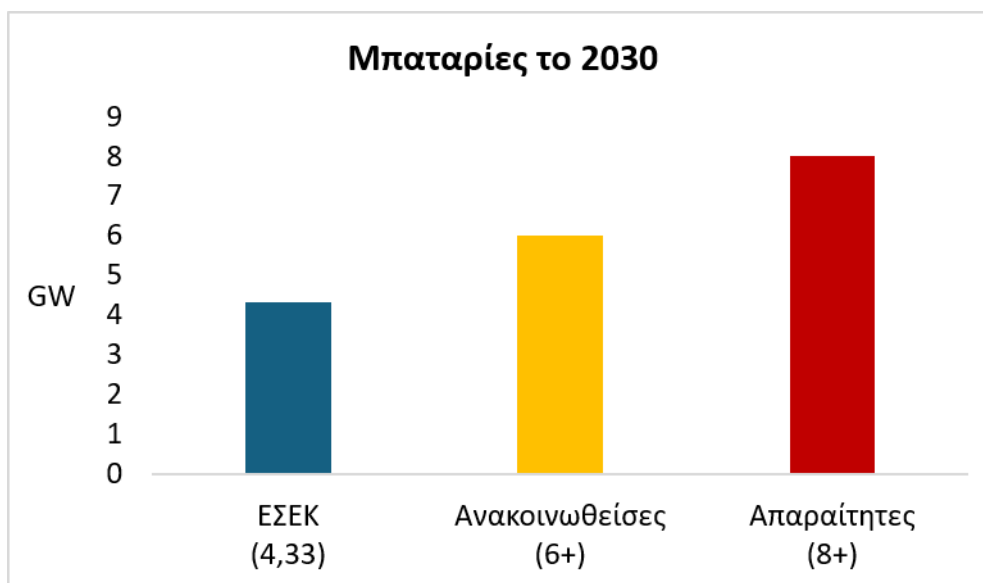
Σενάρια ανάπτυξης της αγοράς ως το 2030

Με βάση τα παραπάνω παρουσιάζουμε παρακάτω τις προβλέψεις μας για την ανάπτυξη της ελληνικής αγοράς φωτοβολταϊκών ως το 2030. Το συντηρητικό σενάριο προβλέπει υλοποίηση μόνο του 35% των ανεκτέλεστων και εν δυνάμει έργων, ενώ το πιθανό σενάριο υλοποίηση του 50% και το αισιόδοξο του 65%.

Αποθήκευση ενέργειας

Το ΕΣΕΚ στοχεύει σε 4,33 GW αποθήκευσης ενέργειας από μπαταρίες και 1,93 GW αντλησιοταμίευσης έως το 2030. Το 2024, τρεις δημοπρασίες χορήγησαν 900 MW σε έργα BESS, τα οποία αναμένεται να ξεκινήσουν το 2026. Η κυβέρνηση ανακοίνωσε επίσης 4,7 GW stand-alone BESS, με στόχο τη λειτουργία τους έως το τέλος του 2028. Συνολικά, πάνω από 6 GW μπαταριών θα μπορούσαν να είναι διαθέσιμα έως το 2030, υπερβαίνοντας τους στόχους του ΕΣΕΚ, αλλά εξακολουθώντας να υπολείπονται των εκτιμώμενων 8 GW που απαιτούνται για τη διαχείριση των περικοπών των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Η χώρα μας αν και ξεκίνησε σχετικά γρήγορα έχει μείνει πίσω στην κούρσα της αποθήκευσης (σε σχέση π.χ. με γειτονικές χώρες όπως η Βουλγαρία και η Ρουμανία). Πήρε περίπου έξι χρόνια για να αποκτήσουμε ένα (σχεδόν) ολοκληρωμένο ρυθμιστικό πλαίσιο για την αποθήκευση και μόλις πρόσφατα οι πρώτες μπαταρίες μπήκαν στο σύστημα.

Είναι σαφές ότι όσο περισσότερες μπαταρίες εγκατασταθούν και όσο συντομότερα γίνει αυτό, τόσο οι επιπτώσεις των περικοπών και των αρνητικών τιμών θα γίνονται λιγότερο επώδυνες για τους επενδυτές. Γ' αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό το ότι επιτράπηκε η εγκατάσταση μπαταριών πίσω από τον μετρητή σε υφιστάμενους σταθμούς. Η ραγδαία μείωση του κόστους των μπαταριών κάνει το εγχείρημα αυτό όχι μόνο βιώσιμο, αλλά απαραίτητο.

Επίσης πρέπει να επανασχεδιαστούν και να συνεχιστούν προγράμματα για μικρής κλίμακας μπαταρίες σε συνδυασμό με φωτοβολταϊκά αυτοπαραγωγής στον οικιακό και εμπορικό τομέα.

Προτεραιότητες για την επόμενη πενταετία

Η αγορά εφεξής θα βασιστεί σε τρεις πυλώνες:

- Πρώτος πυλώνας είναι τα **εμπορικά έργα** (κυρίως τα μεγάλα), που πλέον έχουν ωριμάσει αδειοδοτικά και προσφέρουν γιγαβάτ και φθηνή ενέργεια.
- Δεύτερος πυλώνας είναι η **αυτοκατανάλωση** που στηρίζει θέσεις εργασίας και προωθεί την ενεργειακή δημοκρατία.
- Και τρίτος πυλώνας είναι η **αποθήκευση** ενέργειας που στηρίζει τους άλλους δύο και χωρίς την οποία δεν είναι δυνατόν να συνεχίσουμε.

Εμπορικά έργα

GW και φθηνή ενέργεια

Αυτοκατανάλωση

Θέσεις εργασίας

Ενεργειακή δημοκρατία

Αποθήκευση

Απαραίτητος όρος για τη
βιωσιμότητα της αγοράς

Όπως είδαμε, ο ΑΔΜΗΕ, με εξαίρεση έργα που συνδυάζουν και αποθήκευση, έχει εξαντλήσει σχεδόν τα περιθώρια για να δώσει όρους σύνδεσης σε μεγάλα έργα ως το 2030. Από τα έργα με όρους σύνδεσης, πολλά θα ωριμάσουν αδειοδοτικά και θα καταφέρουν να προχωρήσουν. Και πρέπει να προχωρήσουν γιατί τα μεγάλα φωτοβολταϊκά είναι η φθηνότερη τεχνολογία ηλεκτροπαραγωγής και αν θέλουμε χαμηλές τιμές στη χονδρεμπορική (και εμμέσως και χαμηλό κόστος για τους καταναλωτές) είναι η προτιμητέα επιλογή. Δεν έχουν τα προβλήματα σκιάσεων και προσανατολισμού των συστημάτων επί στεγών και, ως αποτέλεσμα, παράγουν κατά μέσο όρο 15% περισσότερη ενέργεια ανά μεγαβάτ. Επιπλέον είναι ο μόνος τρόπος να πετύχουμε τους κλιματικούς και ενεργειακούς στόχους της χώρας για το 2030. Στόχους που επιτάσσει η εθνική και κοινοτική νομοθεσία, αλλά και η ηθική μας υποχρέωση απέναντι στον πλανήτη μας που βρίσκεται στη δίνη μιας κλιματικής κρίσης.

Αντιθέτως, τα μικρότερα συστήματα (και κυρίως τα έργα αυτοπαραγωγής) χρειάζονται τις κατάλληλες θεσμικές ρυθμίσεις που θα εγγυώνται την ταχεία υλοποίησή τους.

Τα μικρά φωτοβολταϊκά διευρύνουν την ενεργειακή δημοκρατία αφού κάνουν περισσότερους πολίτες κοινωνούς και συμμετόχους στην ενεργειακή μετάβαση. Επειδή βρίσκονται κοντά στην

κατανάλωση δεν έχουμε τόσο μεγάλες απώλειες στα δίκτυα και συνεπώς απαιτούνται λιγότεροι πόροι για την ενίσχυσή τους. Σε περιβαλλοντικό επίπεδο, τα μικρά συστήματα επί στεγών υπερτερούν αυτών επί εδάφους επειδή δεν καταλαμβάνουν χώρο που μπορεί να είναι απαραίτητος για άλλες χρήσεις. Είναι αλήθεια ότι σε άλλες χώρες τα οικιακά συστήματα έχουν ένα μεγαλύτερο μερίδιο στη συνολική αγορά. Θα πρέπει να λάβουμε υπόψη όμως την πραγματικότητα και τις ιδιομορφίες των στεγών στην Ελλάδα (κατάληψη χώρου από παντός είδους κατασκευές, ηλιακούς θερμοσίφωνες, κεραίες, αλλά και προβλήματα χωροθέτησης λόγω τετράριχτων κεραμοσκεπών, σκιάσεων, κ.λπ.) που διαφέρουν από τις τυπολογίες άλλων χωρών. Μια ανάλυση κύκλου ζωής δίνει ένα προβάδισμα στα μικρά συστήματα επί στεγών, καθώς απαιτούνται λιγότερα υλικά για την εγκατάστασή τους. Επιπλέον συντηρούν αναλογικά περισσότερες θέσεις εργασίας ανά μεγαβάτ απ' ό,τι τα μεγαλύτερα συστήματα.

Η θεσμική θωράκιση της αυτοκατανάλωσης και των Ενεργειακών Κοινοτήτων

Το 2023 είχαμε μια ουσιαστική αλλαγή στο καθεστώς της αυτοκατανάλωσης με το πέραςμα από το net-metering στο net-billing. Η μετάβαση αυτή (που πραγματοποιήθηκε σε όλες σχεδόν τις χώρες του κόσμου) έγινε για να αντιμετωπιστούν οι σύμφυτες με το net-metering στρεβλώσεις. Δυστυχώς, το θεσμικό και λειτουργικό πλαίσιο για την αυτοκατανάλωση (Σεπτέμβριος 2024) παρουσιάζει και αυτό σημαντικές στρεβλώσεις και εμπόδια, με αποτέλεσμα να μην λειτουργεί ούτε δίκαια, ούτε αποτελεσματικά. Ασάφειες, καθυστερήσεις, όρια χωρίς τεκμηρίωση, τεχνικά κριτήρια που οδηγούν σε αδιέξοδα και ένα πλήθος ανεκπλήρωτων αιτημάτων έχουν οδηγήσει σε απογοήτευση των πολιτών και επενδυτική αδράνεια. Το σχέδιο υπουργικής απόφασης που δόθηκε προς διαβούλευση τον Ιούλιο του 2026, αντιμετωπίζει πολλά από τα θέματα αυτά. Απαιτείται όμως περαιτέρω απλοποίηση του καθεστώτος αυτοκατανάλωσης και μια διεύρυνση των ευκαιριών που μπορούν να έχουν οι καταναλωτές. Στην κατεύθυνση αυτή, εκτός των θεμάτων που θα ρυθμίζονται από τη νέα ΥΑ, θα πρέπει:

1. Να γίνουν σεβαστές οι προθεσμίες που ορίζει το θεσμικό πλαίσιο και οι σχετικές Κοινοτικές Οδηγίες (π.χ. Οδηγία 2023/2413) και ν.5299/2026.
2. Να διευρυνθεί η δυνατότητα για από κοινού χρήση και διαμοιρασμό της ενέργειας.
3. Να καταργηθεί η Εγγυητική Επιστολή για έργα αυτοκατανάλωσης επί κτιρίων.
4. Να υπάρξει απαλλαγή από περιβαλλοντική αδειοδότηση για οικιακά φωτοβολταϊκά συστήματα επί εδάφους και εντός του οικοπέδου κτιρίου.
5. Να μην απαιτείται πολύγωνο σταθμού από τη ΠΑΕΕΥ για μικρά έργα επί κτιρίων.
6. Να διευκολυνθεί η εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σε πολυκατοικίες. Ευκαιρία γι' αυτό δίνει ο νέος Κώδικας Ιδιοκτησίας για πολυκατοικίες και ενεργειακή αναβάθμιση, ο οποίος αναμένεται ως τα τέλη του 2026 και ο οποίος θα αντικαταστήσει ρυθμίσεις που θεσπίστηκαν το 1929!

Στις 22.4.2026, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε ένα πακέτο μέτρων για την αντιμετώπιση της ενεργειακής κρίσης που προέκυψε ως συνέπεια του πολέμου στον Κόλπο. Όπως επισημαίνει η Κομισιόν, είναι η δεύτερη φορά σε λιγότερο από μια πενταετία που η εξάρτησή μας από τα ορυκτά καύσιμα θέτει σε κίνδυνο την οικονομία, δυσκολεύει τον προϋπολογισμό των νοικοκυριών, και απειλεί την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων.

Για το λόγο αυτό, η Κομισιόν παρουσίασε ένα πακέτο άμεσων και επιτακτικών μέτρων (**AccelerateEU**), που περιλαμβάνουν και έκτακτες στοχευμένες ενισχύσεις στους πιο ευάλωτους πολίτες, αλλά δεν εξαντλούνται σε αυτές.

Αυτά περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

- Μειώσεις ΦΠΑ για την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών και μπαταριών μικρής κλίμακας, καθώς και αντλιών θερμότητας και ηλιοθερμικών συστημάτων.
- Παροχή κινήτρων και διευκόλυνση της αυτοκατανάλωσης.
- Φορολογικά κίνητρα που υποστηρίζουν τη μετάβαση σε ηλεκτρικά οχήματα.
- Παροχή κινήτρων και διευκόλυνση της συμμετοχής των καταναλωτών σε ενεργειακές κοινότητες (μέσω παροχής εγγυήσεων για το δανεισμό τους).

Στις 30.4.2026, η Κομισιόν εξέδωσε σύσταση (2026/2017) σχετικά με τη στήριξη της ανάπτυξης ενεργειακών κοινοτήτων και τη μεγιστοποίηση του δυναμικού της αυτοκατανάλωσης. Στη σύσταση αυτή προς τα Κράτη μέλη προβλέπονται μεταξύ άλλων:

- Να καταρτίσουν εθνική στρατηγική για τις ενεργειακές κοινότητες και την αυτοκατανάλωση.
- Να καταργήσουν τις διαδικασίες αδειοδότησης για μικρής κλίμακας εγκαταστάσεις ηλιακών φωτοβολταϊκών και αποθήκευσης, να θεσπίσουν μέτρα σχετικά με τις αντλίες θερμότητας, τα ηλεκτρικά οχήματα και τα σημεία φόρτισης ηλεκτρικών οχημάτων και να απλουστεύσουν τις σχετικές συνδέσεις με το δίκτυο, επιβάλλοντας συγκεκριμένα και εύλογα χρονοδιαγράμματα για την ενημέρωση των τελικών πελατών και των ενεργειακών κοινοτήτων και αίροντας τις διοικητικές απαιτήσεις και τους κανονιστικούς φραγμούς για τις μπαταρίες με ρευματολήπτη και τις ηλιακές φωτοβολταϊκές εγκαταστάσεις μπαλκονιού έως 800 W.
- Να παράσχουν επενδυτική στήριξη για ολοκληρωμένα συστήματα, συμπεριλαμβανομένων των ηλιακών φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων μικρής κλίμακας, της αποθήκευσης ή των συστημάτων θέρμανσης και ψύξης από ανανεώσιμες πηγές, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο προγραμμάτων ανακαίνισης κτιρίων που εστιάζουν σε ευάλωτες κοινότητες.

Θα πρέπει να αντιμετωπιστεί επίσης το θέμα της **μη τήρησης των προθεσμιών που ορίζει η νομοθεσία**. Ενώ τόσο η εθνική όσο και η Κοινοτική νομοθεσία προκρίνουν την αυτοκατανάλωση ως βασική λύση στις ακριβές τιμές ηλεκτρικής ενέργειας, και ενώ έχουν θέσει αυστηρές προθεσμίες για την αδειοδότηση και υλοποίηση έργων αυτοκατανάλωσης, μια ανάλυση των στοιχείων του ΔΕΔΔΗΕ δείχνει ότι η σχετική νομοθεσία παραβιάζεται συστηματικά.

Η ανάλυση που έκανε ο Σύνδεσμος Εταιριών Φωτοβολταϊκών στα στοιχεία του ΔΕΔΔΗΕ (Μάιος 2026) και αφορά στα συστήματα αυτοκατανάλωσης που έκαναν αιτήσεις μετά τις 5/9/2024 (ημερομηνία κυκλοφορίας του ΦΕΚ της υπουργικής απόφασης Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΑΠΕΕΚ/93976/2772 για την αυτοκατανάλωση) είναι αποκαλυπτική.

Κατηγορία	Ημέρες
Οικιακά	
Μέσος χρόνος από υποβολή αίτησης ως αποστολή σύμβασης σύνδεσης	55
Μέσος χρόνος από υποβολή αίτησης ως ενεργοποίηση	280
Εμπορικά μικρότερα από 100 kW	
Μέσος χρόνος από υποβολή αίτησης ως αποστολή σύμβασης σύνδεσης	116
Μέσος χρόνος από υποβολή αίτησης ως ενεργοποίηση	326
Εμπορικά μεγαλύτερα από 100 kW	
Μέσος χρόνος από υποβολή αίτησης ως αποστολή σύμβασης σύνδεσης	147
Μέσος χρόνος από υποβολή αίτησης ως ενεργοποίηση	260

Και αν για την αρχική σύμβαση σύνδεσης υπεύθυνος είναι ο ΔΕΔΔΗΕ, για τις υπόλοιπες καθυστερήσεις ευθύνονται οι λοιποί εμπλεκόμενοι στη διαδικασία (ΔΑΠΕΕΠ, πάροχοι, ΦοΣΕ) οι οποίοι με τη σειρά τους ρίχνουν τις ευθύνες στο ασαφές θεσμικό πλαίσιο.

Ας δούμε τώρα τι προβλέπει η σχετική νομοθεσία (Αριθμ. ΥΠΕΝ/ΔΑΠΕΕΚ/93976/2772, ΦΕΚ 5074Β/5.9.2024).

“Μετά την υποβολή της αίτησης και των στοιχείων της παρ. 2, με την επιφύλαξη των σταθμών του άρθρου 13Α της παρούσης, **ο αρμόδιος Διαχειριστής**, εξετάζει το αίτημα και μετά την διαπίστωση πληρότητας φακέλου της αίτησης, **προβαίνει εντός του επόμενου μήνα που έπεται της υποβολής αίτησης, για αιτήματα που αφορούν ενεργειακό συμψηφισμό ή ταυτοχρονισμένο συμψηφισμό, ή εντός των επόμενων δύο (2) μηνών που έπονται της υποβολής της αίτησης, για αιτήματα που αφορούν εικονικό ενεργειακό συμψηφισμό ή εικονικό ταυτοχρονισμένο συμψηφισμό, σε χορήγηση Οριστικής Προσφοράς Σύνδεσης** προς τον ενδιαφερόμενο που περιλαμβάνει την περιγραφή και τη δαπάνη των έργων σύνδεσης, η οποία ισχύει για δύο (2) μήνες από την ημερομηνία χορήγησης της, και την οποία ο ενδιαφερόμενος οφείλει να αποδεχθεί εντός του συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, άλλως παύει να ισχύει”.

Ειδικά για τους γνωστοποιούμενους σταθμούς (<100 kW) **“ο Διαχειριστής του Δικτύου εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης του ενδιαφέροντος, ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο σχετικά με την αποδοχή ή απόρριψη της αιτούμενης σύνδεσης”**.

“Ειδικότερα για σταθμούς της παρ. 1 ισχύος μέχρι εγκατεστημένης ισχύος μέχρι 10,8 kW και μέγιστης ισχύος παραγωγής μέχρι 10 kW για τριφασικές παροχές και μέγιστης ισχύος παραγωγής μέχρι 5 kW για μονοφασικές παροχές, **σε περίπτωση μη απόκρισης του αρμοδίου Διαχειριστή του δικτύου εντός δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών** από την κοινοποίηση του ενδιαφέροντος για την σύνδεση του σταθμού, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να προχωρήσει στην σύνδεση του εν λόγω σταθμού στην εσωτερική ηλεκτρολογική εγκατάσταση, έχοντας την υποχρέωση να ενημερώσει προηγουμένως εγγράφως τον αρμόδιο Διαχειριστή του Δικτύου για την πρόθεση σύνδεσης του σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο. Κατόπιν, ο ενδιαφερόμενος ενημερώνει τον αρμόδιο Διαχειριστή του δικτύου για την ενεργοποίηση του σταθμού”.

Ο πρόσφατα ψηφισθείς ν.5299/2026 προβλέπει τα εξής:

“Η σύναψη της Σύμβασης Σύνδεσης, **δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες** από την υποβολή της σχετικής αίτησης” (ν.5299/2026, αρθ. 15).

“Η σύναψη Σύμβασης Λειτουργικής Ενίσχυσης ή η έκδοση βεβαίωσης απευθείας συμμετοχής στην αγορά από την εταιρεία “Δ.Α.Π.Ε.Ε.Π. Α.Ε.” **δεν μπορεί να υπερβαίνει τις πέντε (5) ημέρες** από την υποβολή της σχετικής αίτησης” (ν.5299/2026, αρθ. 15).

Μέτρα για εμπορικούς φωτοβολταϊκούς σταθμούς

Συμβάσεις επί της διαφοράς (CfDs)

Ο Κανονισμός 2024/1747 προβλέπει στο άρθρο 19δ ότι η κρατική στήριξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας λαμβάνει εφεξής τη μορφή αμφίδρομων συμβάσεων επί διαφοράς (CfD) ή ισοδύναμων καθεστώτων με τα ίδια αποτελέσματα.

Ο Κανονισμός ισχύει για επενδύσεις σε νέα παραγωγή που συνάπτονται μετά τις 17 Ιουλίου 2027. Αυτή είναι η έσχατη ημερομηνία που πρέπει να εφαρμοστεί ένα τέτοιο μέτρο και τίποτα δεν εμποδίζει την γρηγορότερη εφαρμογή του.

Οι αμφίδρομες συμβάσεις επί διαφοράς (CfD) βοηθούν ώστε το έσοδο του παραγωγού να αποκτήσει την επιθυμητή σταθερότητα και προβλεψιμότητα και επομένως να καταστεί πιο εύκολη η χρηματοδότηση των έργων.

Το ΥΠΕΝ έχει καταθέσει προς έγκριση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το νέο σχήμα στήριξης για έργα ΑΠΕ (αιολικά και φωτοβολταϊκά) ισχύος έως 4,5 GW. Το μοντέλο βασίζεται σε συμβόλαια διαφορικής προσαρμογής (Contracts for Difference - CfDs) που εξασφαλίζουν προβλέψιμη τιμή αποζημίωσης μέσω μειοδοτικών διαγωνισμών.

Στα φωτοβολταϊκά, εξετάζεται η σύνδεση των έργων με συστήματα αποθήκευσης (μπαταρίες πίσω από τον μετρητή), ώστε να περιορίζονται οι απώλειες από περικοπές ή από περιόδους χαμηλών ή αρνητικών τιμών.

Ο νόμος για τη βιομηχανία μηδενικών εκπομπών (**Net-Zero Industry Act - NZIA**) (κανονισμός (ΕΕ) 2024/1735) τέθηκε σε ισχύ στις 29 Ιουνίου 2024.

- Στις δημοπρασίες που αφορούν ανάπτυξη έργων ΑΠΕ, πρέπει να εφαρμόζονται κριτήρια που προστατεύουν και προωθούν τους ευρωπαϊούς κατασκευαστές εξοπλισμού (η πρόβλεψη αυτή αναμένεται να επεκταθεί με τον υπό διαμόρφωση Κανονισμό για τον “Βιομηχανικό Επιταχυντή”). Αν όμως η εφαρμογή των κριτηρίων αυτών οδηγεί σε αύξηση κόστους της επένδυσης άνω του 15%, τότε τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόσουν τα προβλεπόμενα από τον κανονισμό.
- Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, κατά περίπτωση, μέτρα για τη μεγιστοποίηση του ποσοστού εκτέλεσης των έργων μέσω κατάλληλων κινήτρων, για παράδειγμα **μέσω της εφαρμογής τιμαριθμικής αναπροσαρμογής**. Για τον υπολογισμό των ποσοτήτων που δημοπρατούνται ετησίως ανά κράτος μέλος, μπορούν επίσης να εξαιρεθούν οι δημοπρασίες για εγκαταστάσεις με μέγιστο μέγεθος έργου 10 MW.

Ευέλικτοι όροι σύνδεσης

Η αλματώδης ανάπτυξη των ΑΠΕ έφερε τα δίκτυα στα όριά τους. Ο ρυθμός με τον οποίο αναπτύσσονται νέα δίκτυα υπολείπεται δυστυχώς του ρυθμού ανάπτυξης των ΑΠΕ και αυτό είναι ένα πρόβλημα που το συναντάμε πλέον σε πολλές χώρες.

Αναζητώντας μια λύση, έστω και μεταβατική, η ΕΕ προέβλεψε στην Οδηγία 2024/1711 τη **χορήγηση ευέλικτων όρων σύνδεσης σε έργα ΑΠΕ**. Προβλέπεται η δημιουργία ενός πλαισίου που επιτρέπει στους Διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς και διανομής να προσφέρουν τη δυνατότητα σύναψης συμφωνιών ευέλικτης σύνδεσης σε περιοχές όπου διατίθεται περιορισμένη ή μηδενική δυναμικότητα δικτύου για νέες συνδέσεις.

Οι νέες ευέλικτες προσφορές σύνδεσης της Οδηγίας προβλέπουν ότι:

- για ένα μέρος της ισχύος υπάρχει δέσμευση για την απορρόφησή της.
- για ένα άλλο μέρος της ισχύος η δέσμευση απορρόφησης εξαρτάται από όρους και προϋποθέσεις, δηλαδή ο Διαχειριστής θα μπορεί να επιβάλλει λειτουργικούς περιορισμούς. Αν ωστόσο οι περιορισμοί αυτοί ξεπεράσουν την εγγυημένη απορρόφηση, τότε θα προβλέπεται αποζημίωση των μονάδων ΑΠΕ.

Ο ΑΔΜΗΕ θα πραγματοποιεί εξειδικευμένες μελέτες για κάθε περιοχή, λαμβάνοντας υπόψη τα υφιστάμενα έργα και εκείνα με ήδη εξασφαλισμένες οριστικές προσφορές σύνδεσης. Οι μελέτες θα αναθεωρούνται τακτικά, ώστε να εξασφαλίζεται η ορθή εκτίμηση της διαθέσιμης χωρητικότητας.

Επιπλέον, το νέο πλαίσιο αντιμετωπίζει ρεαλιστικά την πρακτική της υπερδέσμευσης (overbooking) ηλεκτρικού χώρου, επιτρέποντας πρόσβαση στο δίκτυο περισσότερων έργων ΑΠΕ από την αρχική εκτίμηση δυναμικότητας, χωρίς να θέτει σε κίνδυνο τη σταθερότητα του συστήματος.

Μηχανισμός αντιστάθμισης και περικοπές

Στόχος του μηχανισμού αυτού ήταν η δίκαιη επιβάρυνση μεταξύ των παραγωγών για τις περικοπές που υφίστανται και δεν αποζημιώνονται. Με το ν. 5215/2025 το ΥΠΕΝ μετονόμασε τον “Μηχανισμό Αντιστάθμισης Περικοπών” του άρθρου 10Α παρ. 5 του ν. 4951/2022 σε “Μηχανισμό Αναδιανομής των εσόδων σταθμών Α.Π.Ε.”. Συζητιέται μάλιστα να μην έχει ο μηχανισμός αναδρομική ισχύ παρόλο που μερίδα επενδυτών υφίσταται άδικη επιβάρυνση από περικοπές εδώ και τρία χρόνια επωμιζόμενοι και τα βάρη άλλων επενδυτών που αμέλησαν ή καθυστέρησαν να εγκαταστήσουν εξοπλισμό τηλεδιοίκησης. Παρόλο που θεσπίστηκε εδώ και χρόνια, υπάρχει μια απροθυμία για την εφαρμογή του από πλευράς ΥΠΕΝ και διαχειριστών. **Επιβάλλεται η άμεση εφαρμογή (και μάλιστα με αναδρομική ισχύ) του μηχανισμού.**

Επιβάλλεται ακόμη η εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/943 ο οποίος στο άρθρο 13 παρ. 7 ορίζει πως: *“Όταν χρησιμοποιείται ανακατανομή που δεν βασίζεται στην αγορά, αποτελεί αντικείμενο οικονομικής αποζημίωσης από τον διαχειριστή συστήματος που ζητεί την ανακατανομή προς τον διαχειριστή της εγκατάστασης ανακατανομής μονάδας, αποθήκευσης ενέργειας ή απόκρισης ζήτησης, με την εξαίρεση των ηλεκτροπαραγωγών που έχουν δεχθεί*

συμφωνία σύνδεσης στην οποία δεν υπάρχει εγγύηση παγιομένη για παράδοση σταθερών ποσοτήτων ενέργειας”.

Υπηρεσία μιας στάσης για την αδειοδότηση

Τα κράτη μέλη δημιουργούν ή ορίζουν ένα ή περισσότερα σημεία επαφής. Αυτά τα σημεία επαφής, κατόπιν αιτήματος του αιτούντος, παρέχουν καθοδήγηση και διευκολύνουν τον αιτούντα στο σύνολο της διοικητικής διαδικασίας αδειοδότησης. Σε ολόκληρη τη διαδικασία ο αιτών επικοινωνεί μόνο με ένα σημείο επαφής. Το σημείο επαφής καθοδηγεί τον αιτούντα κατά τη διοικητική διαδικασία υποβολής αίτησης αδειοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών βημάτων για την προστασία του περιβάλλοντος, με διαφανή τρόπο έως την έκδοση μίας ή περισσότερων αποφάσεων από τις αρμόδιες αρχές στο τέλος της διαδικασίας αδειοδότησης, παρέχει στον αιτούντα όλες τις αναγκαίες πληροφορίες και, όπου αρμόζει, εμπλέκει και άλλες διοικητικές αρχές. Το σημείο επαφής διασφαλίζει την τήρηση των προθεσμιών για τις διαδικασίες αδειοδότησης.

Στην Ελλάδα, η υπηρεσία μιας στάσης (Π.Σ.Α.Π.Ε.) θεσμοθετήθηκε αρχικά με το ν.4951/2022 (άρθ. 41). Μετά από πολλές καθυστερήσεις, η πιλοτική λειτουργία του Π.Σ.Α.Π.Ε. ξεκίνησε τον Ιούλιο του 2025 (με συμμετοχή αρκετών εταιριών του ΣΕΦ). Δυστυχώς όμως παρέμεινε στην πιλοτική λειτουργία μέχρι και σήμερα κατά παράβαση της Κοινοτικής νομοθεσίας .

Υποχρεωτική εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σε κτίρια

Στο άρθρο 17 του Εθνικού Κλιματικού Νόμου (Ν.4936/2022, ΦΕΚ 105Α/27.5.2022) προβλέπεται η υποχρεωτική εγκατάσταση φωτοβολταϊκών σε ορισμένα νέα ειδικά κτίρια με κάλυψη μεγαλύτερη των πεντακοσίων (500) τ.μ. Ειδικά κτίρια είναι τα κτίρια, των οποίων η κύρια χρήση σε ποσοστό μεγαλύτερο του 50% της συνολικής επιφάνειας δόμησης τους δεν είναι η κατοικία. Συγκεκριμένα, ο νόμος προβλέπει τα εξής:

“Για αιτήσεις έκδοσης οικοδομικών αδειών ανέγερσης νέων κτιρίων ή προσθηκών σε υφιστάμενα κτίρια που υποβάλλονται από την 1η Ιανουαρίου 2023, τα ειδικά κτίρια της παρ. 21 του άρθρου 2 του ν. 4067/2012 (Α’ 79), εξαιρουμένων των τουριστικών καταλυμάτων και των ναών, με κάλυψη μεγαλύτερη των πεντακοσίων (500) τ.μ., υποχρεούνται να τοποθετούν συστήματα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκά ή θερμικά ηλιακά συστήματα σε ποσοστό που αντιστοιχεί στο τριάντα τοις εκατό (30%) τουλάχιστον της κάλυψης. Κατ’ εξαίρεση, με απόφαση του οικείου Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής του άρθρου 7 του ν. 4495/2017 (Α’ 167) ή, ειδικώς για κτίρια με συνολική προσμετρώμενη στον συντελεστή δόμησης επιφάνεια άνω των πέντε χιλιάδων (5.000) τ.μ., με απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής του άρθρου 13 του ως άνω νόμου δύνανται να εξαιρούνται από την ανωτέρω υποχρέωση μεμονωμένα κτίρια, εφόσον τεκμηριώνεται η σχετική αναγκαιότητα για μορφολογικούς ή αισθητικούς λόγους”.

Η ρύθμιση αυτή, αν και θετική, είναι από μόνη της ασαφής και ελλιπής, αφού το καθεστώς αυτοκατανάλωσης δεν διευκολύνει την εγκατάσταση σε υπό κατασκευή κτίρια (χωρίς ενεργή σύνδεση) και τον διαμοιρασμό της παραγόμενης ενέργειας.

Με βάση την Οδηγία 2024/1275 για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων (24.4.2024), τα φωτοβολταϊκά θα γίνουν υποχρεωτικά στις εξής κατηγορίες:

Ως 31.12.2026	Σε όλα τα νέα δημόσια και μη οικιακής χρήσης κτίρια με ωφέλιμη επιφάνεια μεγαλύτερη των 250 τ.μ.
Ως 31.12.2027	Σε όλα τα υφιστάμενα δημόσια κτίρια με ωφέλιμη επιφάνεια μεγαλύτερη από 2.000 τ.μ. Σε όλα τα υφιστάμενα μη οικιακής χρήσης κτίρια με ωφέλιμη επιφάνεια μεγαλύτερη των 500 τ.μ. για αιτήσεις έκδοσης οικοδομικών αδειών που αφορούν μείζονα ανακαίνιση, εργασίες στην οροφή ή προσθήκες.
Ως 31.12.2028	Σε όλα τα υφιστάμενα δημόσια κτίρια με ωφέλιμη επιφάνεια μεγαλύτερη από 750 τ.μ.
Ως 31.12.2029	Σε όλα τα νέα κτίρια κατοικίας. Σε όλους τους στεγασμένους χώρους στάθμευσης που εφάπτονται κτιρίων.
Ως 31.12.2030	Σε όλα τα υφιστάμενα δημόσια κτίρια με ωφέλιμη επιφάνεια μεγαλύτερη από 250 τ.μ.

Επίσης, όλα τα νέα κτίρια πρέπει να διαθέτουν τις κατάλληλες υποδομές για εγκατάσταση φωτοβολταϊκών (solar ready).

Τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με τη νέα Οδηγία έως τις 29 Μαΐου 2026.

Απαιτείται λοιπόν μια προσαρμογή του Εθνικού Κλιματικού Νόμου στις νέες Κοινοτικές ρυθμίσεις.

Ανακύκλωση φωτοβολταϊκών

Σήμερα, η υποχρέωση συμμόρφωσης δεν εφαρμόζεται καθολικά. Το ύψος του προσωρινού τέλους ανακύκλωσης (300 ευρώ ανά τόνο) είναι ιδιαίτερα υψηλό, με αποτέλεσμα η σχετική αγορά να έχει παγώσει.

Οι σωρευμένες αναδρομικές οφειλές λειτουργούν ως εμπόδιο στην ένταξη των υπόχρεων φορέων στα συλλογικά συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης (ΣΣΕΔ). Ο αθέμιτος ανταγωνισμός

που δημιουργείται από την ύπαρξη free-riders υπονομεύει την ισορροπία της αγοράς και την αποτελεσματικότητα του συστήματος.

Το επόμενο κρίσιμο βήμα είναι η οριστική ρύθμιση του ύψους της εισφοράς, η θέσπιση μηχανισμών επιβολής της υποχρέωσης και η ρύθμιση των αναδρομικών οφειλών, ώστε το σύστημα να καταστεί λειτουργικό, δίκαιο και βιώσιμο.

Πρόταση: υπόχρεος παραμένει ο “παραγωγός αποβλήτων” όπως προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία. Οι υπόχρεοι παραγωγοί καταβάλουν (εφεξής) στα ΣΣΕΔ εισφορά ανακύκλωσης 30-50 € ανά τόνο φωτοβολταϊκών που μπαίνουν στην αγορά. Η εισφορά καλύπτει τη βασική λειτουργία των ΣΣΕΔ (διοικητικό κόστος, κόστος ενημέρωσης, προώθησης και ευαισθητοποίησης, κόστος αυτοελέγχων κ.λπ.).

Όταν προκύψει η ανάγκη διαχείρισης των φωτοβολταϊκών πλαισίων, το ΣΣΕΔ έχει την υποχρέωση συλλογής τους. Για τη συλλογή, μεταφορά και τελική διαχείριση το ΣΣΕΔ αποζημιώνεται απολογιστικά από έναν Ειδικό Λογαριασμό Ανακύκλωσης βάσει τιμολογίων.

Ο Ειδικός Λογαριασμός Ανακύκλωσης τροφοδοτείται από το Ειδικό Τέλος Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και τον διαχειρίζεται ο ΕΟΑΝ. Για το σκοπό αυτό θα χρειαστεί μια τροποποίηση του άρθρου 87 του Ν.4964/2022.

Επιπλέον για να διασφαλιστεί εφεξής η καθολική συμμετοχή και να αποφευχθούν οι free-riders, να θεσπιστεί η πρόσθετη υποχρέωση των Χρηστών ως παραγωγοί από ΑΠΕ να καταθέτουν ενώπιον του αρμόδιου διαχειριστή αποδεικτικό εγγραφής στο Εθνικό Μητρώο Παραγωγών Αποβλήτων του Παραγωγού των Πλαισίων του έργου τους ως απαραίτητο δικαιολογητικό για την ενεργοποίηση της σύνδεσης του σταθμού με το Σύστημα ή το Δίκτυο.